

Ressenya del llibre “Vols dir que som això?” (Llegir en català, associació d’editorials independents)

RECREACIONS CONTEMPORÀNIES DE LA PILOTA

El llibre que comentem és una curiositat, per la idea que l’impulsa, per l’autoria múltiple i també per la diversitat de temes quotidians. *Vols dir que som això?* és una antologia promoguda per nou editorials independents, menudes, que col·laboren per tal d’aconseguir una millor difusió dels seus autors entre el públic juvenil. Perquè l’accés escolar a la literatura actual es pot fer des de l’estímul de la curiositat, lluny dels missatges tancats i resolts de qualsevol catecisme, prop de les anècdotes relatades amb enginy lleuger. El recull de les vint-i-cinc històries esdevé així una mostra d’identificacions populars actuals. I és, sobretot, per això que ara ens interessa. Perquè la pilota conquereix espais de referència entre les noves generacions. De valoració positiva en la nostra societat, com a àmbit específic i propi, com a esport net i nostrat, com a arrel d’identitat i alhora espai obert a la fantasia.

Totes les narracions són breus, no excedeixen les quatre pàgines, i aprofiten elements vigents en l’imaginari popular del nostre àmbit lingüístic. Són tastets que assagen el diàleg amb la quotidianitat, que ens permeten reapropiar-nos d’allò que tenim més a l’abast de la nostra experiència. El deix humorístic i la diversitat de plantejaments són unes altres característiques principals del llibre que comentem. Des de la dieta casolana representada per l’allioli, l’ensaimada, la sobrassada i els panellets; a llocs representatius com ara el pi de Formentor, el Tibidabo o el Mercat de Sant Antoni de Barcelona; passant per elements simbòlics tradicionals o amb possibilitats de resultar-ho en l’actualitat (com el Tió, el SEAT 600, la sardana i els moros i cristians, però també l’ukelele dels Manel, l’urna de cartró o una anècdota relacionada amb Messi); tot amanit amb les il·lustracions de Jordi Borràs que acompanyen els textos. La intenció de fer participar els lectors queda palesa en les darreres pàgines, reservades a les explicacions personals que cadascú puga afegir per a aportar tres elements més a aquesta llista amb vocació de retrat col·lectiu. L’espill no podria donar una imatge definitiva, i ens obri la porta a la implicació.

Respecte a la pilota valenciana (“El joc de pilota té més de set segles d’història i enfronta dos jugadors o equips, que es tiren una pilota amb la mà”) és l’escriptor Jaume Monzó l’encarregat d’imaginar un relat de presentació. Monzó és autor de la novel·la *En línia*, sobre les relacions adolescents travessades per la comunicació en xarxes socials virtuals, i un aficionat empedreït al nostre joc. Aconsegueix teixir un text divulgador de molt variats aspectes de l’ambient del trinquet, però sense perdre el nervi d’una narració interessant, que juga amb la sorpresa. Situada en “Pelayo”, la catedral de la pilota en el cap i casal, enganxa la història dels aficionats amb una ciutat dinàmica que rep turistes curiosos i aventurers. Amb un to sorneguer, s’anima ell també a l’aventura contínua de regenerar l’afició i l’interés social per la pilota, a través de la literatura. Una molt bona via per a admirar-nos i accedir al goig del nostre esport, com les anades i tornades dels millors punts que descobrim des de l’escala del trinquet.

Eduard Ramírez